

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): For ikke at glemme det vil jeg tage det ærede medlem hr. Aksel Larsen først — det, han sagde, kan nemt overses. Jeg vil ganske og aldeles afvise, at dette lovforslag særlig er rettet mod arbejderne. Hvis det skulle kunne siges med rette, måtte man forvente, at arbejderne hyppigere end arbejdsgiverne ville handle urimeligt. Dette lovforslag er kun rettet mod dem, der vil lave konflikt på områder, hvor det er urimeligt over for andre borgere i landet. Det tror jeg såmænd ikke man med nogen ret kan sige om arbejderne, det ønsker jeg i hvert fald ikke at sige.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at hans måde at tale om § 6 på, hvordan man skulle forholde sig, hvis der ikke forelå enstemmighed om afgørelsen ved denne voldgiftsdomstol, i og for sig er rigtig, men alligevel er det ærede medlems fremstilling forvirrende. Hvis formandskabet er enigt, er afgørelsen dermed truffet. Hvis 2 af 3 af formandskabet er enige, ligeledes. Hvis den situation skulle opstå, som dog ikke er sandsynlig, at hver af de 3 havde en mening, der var afvigende fra de andres, måtte afgørelsen træffes af formanden; jeg ved ikke, hvordan man ellers skulle få en afgørelse frem.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har skuffet mig meget. Jeg har altid anset — og anser stadig væk — det ærede medlem for en særdeles velbegavet mand, men hvis en velbegavet skal klare en sag ved at snakke om alt muligt andet end det, det drejer sig om, må hans sag stå skidt. Hvis han havde virkelig tungtvejende argumenter imod det, vi fremfører, kunne han nøjes med at tale om det, det drejer sig om.

Det ærede medlem taler om, at når man skal kunne fastsætte arbejdernes lønninger, må man også kunne gribe ind over for alt mulig andet. Men vi vil netop ikke politisk kunne fastsætte arbejdernes lønninger. Vi skal heller ikke lade en voldgiftsdomstol gøre det. Det står udtrykkelig i § 9 — det vil jeg gerne sige til den højtærede arbejdsminister — og der skal ikke trækkes noget fra. Det kan være, andre kunne ønske mere. Jeg har netop sagt, at der er folk i tinget, der har givet afkald ved at gå med til at nøjes med at foreslå voldgift efter reglerne

i lovforslaget. I § 9 står der udtrykkeligt, at voldgiftsdomstolen skal fastsætte arbejdsretlige bestemmelser samt løn- og arbejdsvilkår under hensyntagen til de særlige forhold inden for det pågældende område, og der skal afsiges kendelse på basis af det, der er opnået inden for de frie områder; det kan være opnået ved overenskomst eller ved overenskomst efter konflikt, men der skal ikke afsiges nogen kendelse, før alt det andet er i orden. Voldgiftsdomstolens kendelse skal afsiges på basis af det lønniveau, der er skabt ved frie overenskomster, og det samme gælder fastsættelsen af de arbejdsretlige regler.

Når jeg har sagt dette og understreget, at der selvfølgelig er delte meninger blandt forslagsstillerne — nogle har resigneret ved at nøjes med dette — kan jeg sige, at jeg vedstår ethvert af de ord, som den højtærede minister citerede. Jeg nævnte, da jeg forrige gang var på talerstolen, at der i lovforslaget er taget hensyn til enhver saglig indvendig mod tvungen voldgift. Dette mener jeg at have sagt meget tydeligt, og jeg har givet udtryk for min personlige taknemlighed mod partifæller og venner i det konservative folkeparti, som har resigneret ved at nøjes med dette, til trods for at de mener, man skulle være gået videre.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen taler om, at det er et rodet forslag, men så burde han virkelig have påvist, hvad det er, der er rodet, og jeg kan føje til, inden jeg går videre, at hvis § 9 kan skrives klarere, ser jeg gerne det ærede medlem hr. Hans Rasmussen hjælpe mig med det. Vi har jo netop foreslået, at vi skulle drøfte disse ting ud fra de principper, der er nedfældet i lovforslaget.

I § 1 står der nøjagtig det, der er meningen, nemlig at man kan forbyde interessekonflikter, men ikke retskonflikter. Der er noget, der hedder, at man har lov til at nedlægge arbejdet, hvis ens ære, ret eller livssikkerhed er truet. Det må folk stadig væk have lov til. Det er kun interessekonflikter, der kan standses efter dette lovforslag; derfor er § 1 formuleret foldstændig rigtigt.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen spurgte, om man så kunne blande sig i overenskomstforhold, som faktisk var etableret. Ja, hvis man formulerer overenskomsterne